

[Fuglsang.]

og omkostningerne, så energisk i den private bankkapitals interesse vender sig imod, at der ydes landbrugets begyndere billige lån fra statens side. For mig at se er det ganske betegnende, at man så energisk vender sig imod den løn, de produktive arbejdere får, samtidig med at man faktisk støtter bankernes udbytning.

Hvad angår ændringsforslagene nr. 1 og 2 er motiveringen den, at medens man i de første år, hvor man endnu forhøjede de enkelte lånebeløb, samtidig forhøjede de samlede bevillinger sådan, at der blev en vis balance, har dette ikke været tilfældet siden 1953-54, og det betyder i praksis, at der bliver midler til færre og færre ejendomme. Det er på den baggrund, mit parti foreslår det samlede rådighedsbeløb sat i vejret i samme forhold, som vi ønsker de enkelte lånebeløb sat i vejret.

Vi anser en gennemførelse af disse ændringsforslag for at være en ajourføring, ikke den ændring, der virkelig er nødvendig netop i en tid, da der er et så skrigende misforhold mellem antallet af ansøgere til ejendomme og de muligheder, loven giver. Dette bør ændres hurtigst muligt, og mit parti vil senere vende tilbage til spørgsmålet.

Niels Eriksen: Der finder jo i øjeblikket en betydelig udvikling sted i landbrugets produktion og driftsformer. Under hensyn hertil har mit parti ønsket at tage denne lovgivning op til undersøgelse, og vi var derfor meget glade, da den kommission, der nu arbejder, blev nedsat. Ifølge kommissoriet for denne kommission skal man ikke alene tale om rentelepser ved ejerskifte o. s. v., men også foretage en undersøgelse af, om de ved nyoprettelse af statshusmandsbrug gældende rammer for bygningernes udformning og brugenes produktion og driftsformer kan anses for hensigtsmæssige under hensyn til den udvikling i landbruget, der er foregået siden statshusmandslovens gennemførelse, altså et ret vidtgående kommissorium, og det er under hensyn til denne kommissions arbejde, vi vil anbefale at lade udlånsloven gælde endnu et år, således at vi kan få resultatet af kommissionens arbejde frem.

Jeg vil dog gerne herfra henstille, at kommissionen nu også får lidt fart i arbej-

det; der har kun været holdt ganske enkelte møder. Vi skulle ikke gerne komme i den situation, at vi til næste år igen skal forlange udlånsloven, fordi kommissionen ikke forinden har afgivet betænkning.

Ud fra disse betragtninger vil jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

H. C. Toft: Da vi havde lovforslaget til første behandling, gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at vi ikke ville medvirke til dets gennemførelse i den foreliggende form. Jeg henviste til, at konjunkturerne i landbruget ikke opfordrede hertil, og til de urimeligheder i lovforslaget, hvorefter man reelt gav en gave på omkring 50 000 kr. til et par hundrede unge landmænd om året, medens de øvrige 6 000 unge landmænd, der årligt etablerede sig, ikke fik nogen form for tilskud, men tværtimod måtte være med til at betale disse gennem deres skatter.

Man henviste dengang fra andre partiers og fra landbrugsministerens side til, at de urimeligheder, som jeg fremhævede, jo netop havde foranlediget, at man sidste år nedsatte en kommission, der skulle fremkomme med en betænkning indeholdende forslag bl. a. til ændring af disse urimeligheder, og til, at man ikke ønskede at gøre afbæk i kontinuerligheden i jordlovsudvalgets arbejde. Jeg undrede mig egentlig over denne argumentation og troede, at der under udvalgsarbejdet ville vise sig forståelse hos de øvrige partier for at begrænse udlånsvirksomheden både under hensyn til konjunkturerne i landbruget og under hensyntagen til de omtalte urimeligheder; for når man erkender de urimeligheder, loven frembyder, er det da ikke rigtigt at fortsætte med at bruge midlerne på disse urimeligheder. Befolkningen siger ofte til os, at der må spares, og det offentlige må også spare, og på dette område, hvor man fra mange sider erkender der er urimeligheder, kunne der altså spares. Det, der altså for de andre partier er et argument for at fortsætte med samme udlånsbeløb som hidtil, indtil kommissionen er færdig med sit arbejde og betænkningen foreligger, er for mig et argument for at indskrænke udlånsvirksomheden, indtil vi hører, hvad kommissionen har at sige.